

## Neputință

Stefan Doroftei Doimaneanu

---

Se rupe reversul reveriilor albe,  
Patimi de foc se lăfăie-n calde,  
Eul din psi se revoltă în sine ,  
Și zburdă-n genune cu tot cu suspine,

Luminile crapă de lungi așteptări,  
Răsărituri se-ncarcă cu mine în zori,  
Ruga mea, arvună dată cerului sfânt,  
Se-ntoarce la tine în mirajul răsfrânt,

Iadul se surpă când dragostea-mi țipă,  
Toate stelele fug în primordiala risipă,  
Eu rămân doar cu dorul pe sufletul meu  
Și tot ce ating este sânge mereu.

Iubesc, dar mă frâng în pustiul putinței,  
Deși te doresc cu tot dorul ființei..